

Ďatelinka drobná

♩ = 90 *Rozvláčne*

Ľúbostná z Terchovej

Ďa - te - lin - ka drob - ná ne - má krá - sy,

keď ju šu - haj sko - sí, kvit - ne za - si,

ta - ký je aj člo - vek mla - dý, keď u - pad - ne do cho - ro - by,

za - tiaľ ho sám Pán Boh ne - u - zdra - ví. 1. ví. 2. ví.

2. V nedeľu nad ránom s milú som spal
a o jej nemoci sa nenazdal,
[:a v pondelok o polnoci,
upadla mi do nemoci,
ach, Bože, prebože, čo robiť mám.:]

3. Povedz mi, má milá, čo ťa bolí,
pojdem ti do Viedne pre doctori,
[:a mňa bolí hlava, ruce,
a mňa trápi moje srdce,
že ja už nebudem tvoja viacej.:]

4. Keby ťa, má milá, sám Pán Boh vzal,
čo som ti sľuboval, to bych ti dal,
[:dal by som ti truhlu spraviť,
na dvanástich zvonoch zvonit',
so hrobu tmavého vyprevadiť.:]

5. Dal by som ti spraviť ze zlata kríž
a na ten krížiček meno Ježiš,
[:aby ľudia povedali,
že sme sa mi radi mali,
že ty tu, má milá, holubienka sivá, sama ležiš.:]